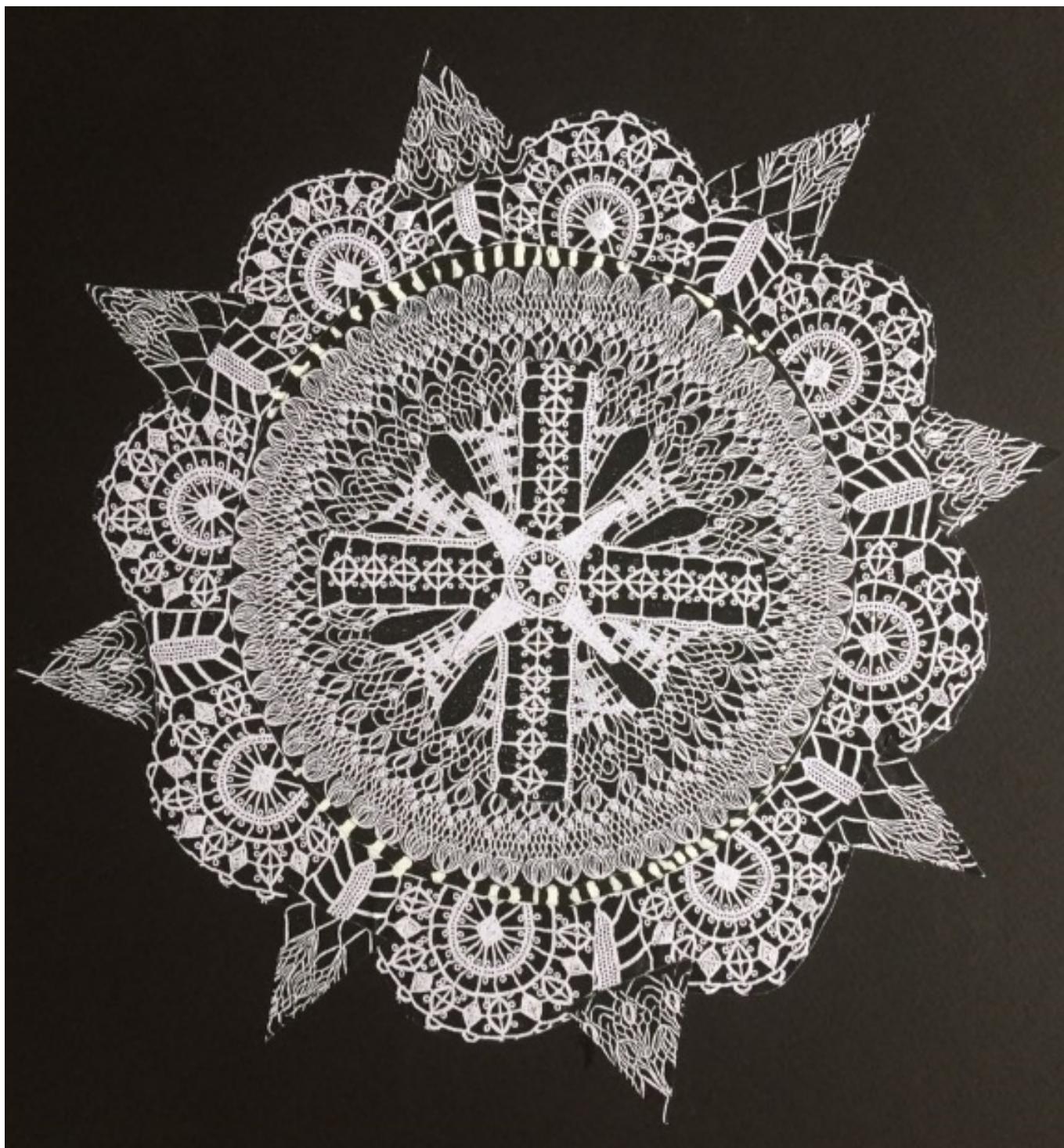

LIST UČENIKA OŠ "IVAN LEKO" - PROLOŽAC

MOST

Dragi naši čitatelji!

I ove školske godine ispred sebe imate školski list. Cjelgodišnji rad i trud naših učenika i njihovih nastavnika prikazan je na ovim stranicama. Svi događaji koji su obilježili ovu školsku godinu popraćeni su s nekoliko riječi, ponekom slikom... Opisali smo svoja putovanja, zabave, natjecanja na kojima smo sudjelovali. Nadam se da će vam se svidjeti naši likovni radovi. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u stvaranju ovih stranica i želimo da na njima svatko pronađe nešto za sebe.

SADRŽAJ

PRVAŠI	3
DRUGAŠI	7
TREĆAŠI	10
ČETVRTAŠI	13
PŠ DOLIĆA DRAGA	18
PŠ METERI	20
PŠ RIČICE	21
DAN ŠKOLE	23
DANI KRUHA	24
MJESEC BORBE PROTIV	25
OVISNOSTI	
MASKENBAL	26
KULTURNE UMJETNIČKE IGRE	27
MLADIH	
NAŠA PUTOVANJA	28
TERENSKA NASTAVA	31
SPORTSKI USPJESI	34
KNJIŽNICA	35
PRIČE PREMA ZADANIM	45
POJMOVIMA	
LITERARNI RADOVI	47
UPOZNALI SMO LIK IZ LEKTIRE	50
LIKOVNI RADOVI	51

List učenika osnovne škole
„Ivan Leko“ Proložac
Trg dr. Franje Tuđmana 6
21264 Donji Proložac
Tel: 021/846 081
Fax: 021/ 846 081
E-mail: os-prolozac-001@skole.htnet.hr

Uredništvo:
Anela Crnogorac, knjižničarka
Edita Mršić, mag. educ. inf. et techn.

GLAVNI I ODGOVORNİ UREDNIK:

Krešimir Bajić, ravnatelj

LIKOVNO OBLIKOVANJE:

Zvonimir Štrlić, učitelj likovne kulture

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

Edita Mršić, mag. educ. inf. et techn.

FOTOGRAFIJA:

učenici i učitelji

VODITELJ PROJEKTA:

Anela Crnogorac, knjižničarka

List izlazi jedanput godišnje.

Prva stranica: Mia Šimić, 5.b

1. A

Majka

Moja mama se zove Milena.
Moja mama je puno dobra.
Ja volim svoju mamu.
Mama me puno voli.
Mama sa mnom uči.
Pomaže mi pisati, čuva mene
i brata.

Josip Dogan, 1.a

Moja prijateljica

Moja prijateljica je Marta. Ona ima smeđu kosu i plave oči. Ona je šaljiva. Volim se s njom igrati. Ona je meni draga. Ja, ona i svi prijatelji se igramo na odmoru. S Martom se volim igrati učiteljica. Ja volim da je ona sa mnom u razredu. Voli se sređivati. Ona sjedi u klupi iza mene.

Leona Turić, 1.a

Moja prijateljica zove se Maša. Ona je dobra i draga. Smiješna je i slatka. Volim se igrati s njom. Igramo se lovice. Ja nju volim i ona mene voli. Lijepo piše i crta. Najdraži predmet joj je tjelesni. Ona ima tamnosmeđu kosu. Kad piše diktat nekad plače, mi je tješimo i ona se smiri.

Veronika Bajić, 1.a

1. A

Prvi školski izlet

Otišli smo u 8 sati ujutro. Sjedio sam sa dva prijatelja. To su Josip i Ante. Pjevali smo na odlasku i dolasku. Meni se svidio izlet u Sinju kad smo se igrali potezanja užeta i skakanja u vrećama i alke. U muzeju kad smo gledali film i bili smo u crkvi i molili Očenaš. Jeli smo u Panju šnicle i krumpire i došli smo kući u 7 sati navečer. Bilo mi je lijepo.

Marin Dogan, 1.a

Prvi školski izlet

Mi smo išli s autobusom u Sinj. Tamo smo išli u Muzej Sinjske alke. Gledali smo film kako su se za Hrvatsku borili protiv Turaka. Išli smo u crkvu Gospe Sinjske. Onda sam kupio krunicu sv. Ante. Onda smo išli u restoran, pa smo igrali potezanja konopa, skakali u vrećama. Moj prvi izlet će zauvijek pamtitи.

Marijan Matić, 1.a

1. B

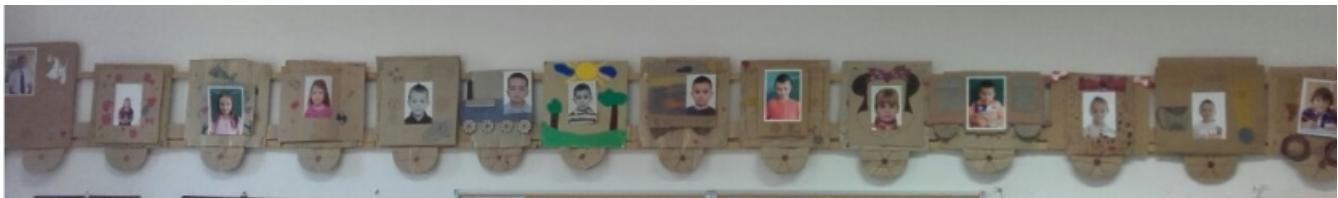
1. B

Proljeće

Osjetih miris koji se širi oko mene, pjesmu ptica, sjaj sunca i zagrljaj proljeća. Divim se i uživam u toj čaroliji. Zanesena tom ljepotom pokušavam saznato što se to događa. Šapnu mi jedna od proljetnica tiho i nježno: Došlo je proljeće!

Tea Adžija, 1.b

2. A

Padobranski san

Bilo je podne. Vraćala sam se iz škole s velikim osmijehom. Kad sam napisala domaći rad, čitala sam priču Padobranac i odjednom sam zaspala. Jesi li spremna na skok? – ipak sam skočila. Polako sam klizila niz oblake, a odjednom se sve ubrzalo. Auuu! Završila sam u krošnji jabuke. Bila sam čitava, ali mogla sam pasti s krošnje i slomiti vrat. Uspaničila sam se. Zvala sam pomoći nekoliko puta. Prenula sam se iz sna. To je bio samo san! – viknula sam.

Karla Štrlić, 2.a

Šaljiva zima

Zima s nama uvijek šale zbija.
Crven nos, hladne uši, iz usta se para puši.
Ustaneš se, iznenada, sve je bijelo, od
hladnoće drhti tijelo.
Kada na led hladni staneš, na stražnjicu svoju
padneš.
Gdje god da se nađeš tada, gruda te može
pogoditi iznenada.
Šaljiva je naša zima iako ona oštре zube ima.

Ena Maršić, 2.a

Došlo je proljeće

Jednog lijepog jutra sam se probudio. Pogledao sam kroz prozor i ugledao jednu predivnu ljepotu. Bilo je tako mirno i lijepo. Bilo je puno cvijeća. Gledao sam kroz prozor i mislio je li došlo proljeće. Moja mama se probudila i ja sam je upitao: "Mama, je li došlo proljeće?" A ona mi reče: „Da sine, naravno da je došlo proljeće.“

Mateo Pirić, 2.a

Jesenja kiša

Jesen je.
Sjedim sama u kući.
Kroz prozor promatram jesenji dan.
Sve je puno požutjelog lišća. Sivi i teški oblaci prekrili su nebo. Vjetar raznosi lišće po cesti- gledam kako kiša počinje padati. Čujem kako sitne kapi udaraju po prozorima i krovovima kuća. Odjednom se nebo zatamnilo, a kiša je padala sve jače. Ulica se pretvorila u potok kojim je plovila vojska lišća. Slušam i gledam jesen.
Volim jesen, njene boje i mirise.

Ena Maršić, 2.a

2. A

Moj pas

Moj pas se zove Bobi. On je lovački pas. Moj tata je lovac i često ga vodi u lov. Jako je pametan. Voli se igrati i prava je maza. Najdraže mi je kad izade iz kućice i ustrči se po njivama. Toliko je brz da ga okom ne mogu pratiti. Onda dođe do mene i skoči svojim šapama na moje noge kao da nešto traži. Ja ga pogladim po glavi, kažem mu da je dobar pas i nastavim trčati s njim dok se obojica ne umorimo. On je pravi prijatelj.

Luka Češljar, 2.a

Moj tata

Moj tata se zove Ivan. On ima crnu kosu. Niskog je rasta. Ima smeđe oči. Vrlo je mršav. Moj tata ima veliko srce. Ima tople ruke koje me grle. Kao osoba je vrlo darežljiv i dobar. Prema obitelji se ponaša lijepo. To je moj tata.

Marina Petričević, 2.a

Moja mačka

Moja mačka se zove Feliks. Ona ima žuto-bijelo krvino i po žutom krvnu pruge. Ona ima zelene oči kao i ja. Uz nju nikad nisam sama. Ona ima male šape koje izgledaju kao bomboni. Ona je moj mali anđeo. Ja volim svoju mačku.

Ana – Laura Adžija, 2.a

Moj prijatelj iz svemira

Moj prijatelj iz svemira zove se Svemirko. On je malenog rasta i velike okrugle glave. Oči su mu zelene boje, a kosa crna kao ugalj. Na sebi nosi neku čudnu zelenu majicu koja stalno svjetli. Jako je znatiželjan i sve ga zanima. Najviše se čudi automobilima koji voze po cesti, jer kaže da kod njih u svemiru automobili lete po zraku. Sramežljiv je i ne voli biti u centru pažnje. Jako voli jesti banane, jer ih nema u svemiru. Učimo ga igrati nogomet, ali njega to baš previše i ne zanima, više voli igrati igrice na mobitel. Dobar je i pažljiv. Rekao je da će me pozvati kod sebe kad završi škola.

Matej Škegro, 2.a

2. A

Moja mama

To je srce koje voli,
to je suza kad me boli.
To je ruka topla, meka,
to je krilo što me čeka.
Kad u školu idem, zagrljaj mi daj,
draga moja mama, ne želim da
odeš u raj!
Velim te, ti si moja ljubav, sreća
najveća!

Ena Maršić, 2.a

Moje selo

Moje selo je Proložac. To je veliko selo. Ujutro kad se probudim čujem cvrkut ptica. Vesela krećem u novi dan. Ja i moja priateljica istražujemo svaki dio našeg sela, smještenog ispod kanjona Badnjevice. U mom selu nema puno tvornica i velikog prometa. Neki ljudi uzgajaju kracve, a mlijeko od njih prodaju po selu. U mom selu uvijek je veselo. Ima starih i mladih. Stari bace koju čakulu, a od mladih odjekuje cijelo selo. Velim svoje selo.

Andjela Maršić, 2.a

Zašto pričamo o Vukovaru

Pitam se: "Zašto pričamo o Vukovaru?"
Možda zato jer je u njemu bio rat?
Možda zato jer smo se borili za njega? Ne!
Zato jer je Grad Heroj.
Zato što su se dali životi za njega.
Zato što su naši ratnici bili spremni na sve.
Jedan od njih je naš Velimir Đerek.
I zapalit ću svijeću za Grad Heroj i sve naše heroje.

Karla Štrlijić, 2.a

Putujem prijateljici

Danas je petak. Jako je vruće. Putujem prijateljici Riti u Zagreb. Rita je moja najbolja prijateljica. Ona ima nježne ruke, poput neba plave oči i dugu plavu kosu. Jako je lijepa. Ona je najbolja prijateljica koju netko može poželjeti. Najdraže voće joj je trešnja, a meni naranča. Rita se obožava šminkati i sređivati, baš kao i ja. Za poklon joj nosim plavu ogrlicu koju sam sama napravila. O joj, kasnim na vlak! Jedva čekam da je vidim i da joj ispričam što se sve dogodilo otkad se nismo vidjele.

Lara Leko, 2.a

3. A

Ljeto nam dolazi

Još malo i školska godina će završiti i počet će praznici. Sunce nas već jače grije. Jedva čekam da počne ljeto i da krenemo na more. Veselim se ovim praznicima jer ću se moći igrati sa priateljima po cijele dane. Najviše vremena ću provoditi s nećakinjom Marijom. Nadam se da ću ovo ljeto otici u Pulu kod tete Davorke i vidjeti Arenu. Veselim se velikim parkovima i zabavama za djecu. Nadam se da će mi ovo ljeto biti zabavno i nezaboravno.

Lana Božinović, 3.a

Pogled kroz moj prozor

Moj omiljeni prozor je prozor moje sobe. Kroz njega vidim: cestu, susjedovu kuću, polja te maminu prekrasno cvijeće šareno kao duga. Kroz njega ujutro čujem pjev ptica kao pjesmu malog orkestra. Moj prozor ima narančaste zavjese koje maknem kada želim da me sunce ogrije svojom toplinom. Ljeti kada je vruće ja ih navučem. Moj prozor mi je jako drag.

Ana Petričević, 3.a

Mače
Jedno malo mače
svako malo pliče.
Nekud juri,
svojoj mami žuri.
Ines Maršić, 3.a

Dogadjaj iz mog djetinjstva

Jedne godine kada sam bila mala moja mama je baš na blagdan svetog Nikole dobila auto. Ja sam tada stvarno mislila da joj ga je donio sveti Nikola. Sada znam da je to bio moj tata i često se tome smijem.

Mia Češljarić, 3.a

3. A

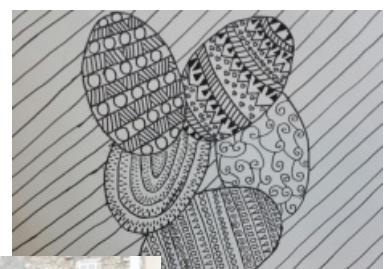
Moji ljubimci

Moj mačak zove se Riki. Njegovo krvno je sivo-bijele boje. Riki radi razne stvari: lovi miševe, trči i igra se sa mojim psom. Ponekad donese miša ispred vrata i čeka nagradu.

Moj pas se zove Nera. Ona je još štene i svi govore da je slatka. Rado se s njom igram i idem u šetnju.

Ja volim svoje ljubimce Rikija i Neru.

Mirjana Samardžić, 3.a

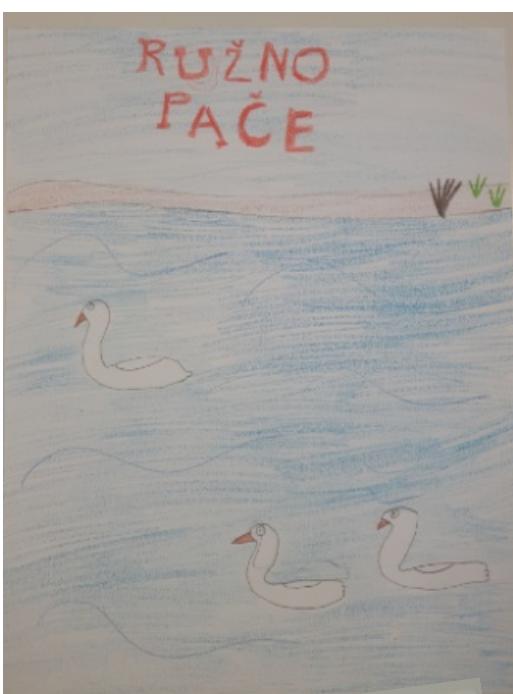
Priča šarenog snjegovića

Hej djeco, pozdrav svima!!! Sigurno se čudite kako sam tako šaren. Ja sam poseban, zato sam šaren. Želite li da vam otkrijem sve o sebi?

Pa dobro, ispričat ću vam. Ja se zovem snjegović Šarenko. Mama kaže da sam kao mali volio jesti puno šarenih bombona i eto, ostalo možete sami prepostaviti... Svaki snjegović kad me vidi s čuđenjem mi se divi. Pa naravno, jer sam baš šareno poseban!

Mia Češljarić, 3.a

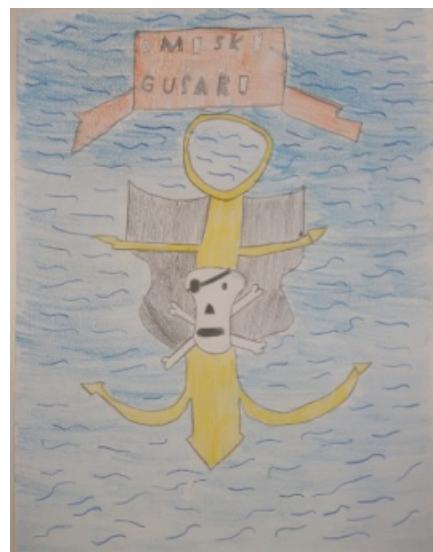
3. B

Ja i knjiga

Ja volim svoje knjige. Sa svojim knjigama često razgovaram, ponekad se i posvađamo. Ponekad smo i dosadne jedne drugima. Iz knjiga dosta saznam i naučim. Dok iz njih čitam, pomislim: "Pa to sam čula i od učiteljice!" Pa se pitam vrijedi li više čitati iz knjiga ili je bolje slušati učiteljicu dok govori. I tada sam zaključila – kad spojim oboje, više ću naučiti.

Tea Maršić, 3.b

4. A

Pismo učiteljici

Učiteljice blaga
uvijek si nam bila draga.
Bila si nam i prijatelj i majka,
a svaki dan je bio kao bajka.

Naučila si nas puno toga
od kitice do sloga.
Doveli ste nas u red
i postali smo pravi razred.

Iskreni ste uvijek bili
I niste od nas ništa krili.
Sada znamo svako slovo
i svaki dan učimo nešto novo.

Niste razliku između nas pravili
i uvijek ste nam potporu davali.
Hvala vam za sve dane koje ste
nam pružili
i niste nas nikad rastužili.

Ovog puta suze nećemo kriti
jer osjećaje svoje ne možemo skriti.

Došao je i taj čas
kad se rastajemo od vas.
Voli vas vaš razred i ja,
zauvijek vaš 4. a

Iva Bajić 4.a

Najdraža učiteljica

Draga učiteljice,
možda nismo razred iz snova,
ali smo Vaš prvi razred.

Bilo je lijepo
i dalje će biti, ne želimo se
od Vas rastati.
Učiteljice, nemojte plakati
jer nikad Vas nećemo
zaboraviti!

Na rastanku našem
nećemo plakati
niti suze liti.

U sjećanju ćete nam biti.
Naša mala srca
uvijek će vas pamtitи
kao našu prvu
najdražu učiteljicu.

Lana Češljar i Danijela Šerlija 4.a

Na leđima delfina

Jednog sunčanog dana sirena Anastazija, sjedila je na velikoj stijeni. Gledala je dječaka Macana koji je došao na ljetovanje.

Hobotnica je izronila iz mora i prepala sirenu. Delfin je ugledao sirenju kako pada u more i uhvatio je na svoja skliska leđa. Macan spazi sirenju i zaljubi se na prvi pogled. Delfin i sirenja zapeli su u potopljenom brodu. Macan je hrabro ronio, kad odjednom, začuje kako netko doziva upomoć. Prišao je, te iz olupine broda spasio delfina i sirenju.

Sirena je zahvalila Macanu i od tada su najbolji prijatelji koji svaki dan plivaju u Jadranskom moru.

Ines P, Marko B, Iva-Marija B i Danijela Š

4. A

Naš dječji roman

Jednog zimskog, sli toplog jutra, otišao sam po svog prijatelja Josipa. Nismo znali što bi se igrali, onda sam se dosjetio, da baš po uzoru likova iz lektire Družba Pere Kvržica, obnovimo staru kuću i napravimo kuću za igranje.

Pozvali smo Josipa K, predložili mu naš plan i bacili se na posao. Prvo smo odlučili odmaknuti sve nepotrebne stvari. Bilo je vrijeme da krenemo kući jer su nas roditelji tražili. Sutradan smo se vratili te zatekli vrata zavezana žicom. Uz malo muke uspjeli smo otpetljati žicu i nastavili sa svojim planom. Izbacili smo smeće, te pomalo organizirali mjesto za naše boravljenje, za one dane kad bude kiša, da se imamo gdje igrati. Kada smo se treći dan vratili, vrata su opet bila zavezana žicom, Josip je čuvaо stražu a nas dva smo pokušavali odvezati žicu. Odjednom smo slučajno razbili bocu, susjed je čuo buku te počeo vikati: „ Tko je to? Što radite?“ Uplašili smo se da nas i roditelji vikali te otrčali svojim kućama.

Naš plan završio je i prije nego smo ga do kraja izvršili. Shvatili smo da nije lijepo ulaziti u tuđe, pa čak, i stare kuće. Odustali smo od našeg plana. Nismo uspjeli kao naši junaci iz romana, ali smo zato nastavili naše svakodnevno druženje.

Mijo Maršić 4.A

More

U rane zore
ja gledam more.
Kad zavirim u morski svijet
zamislim da ptice kreću u let.
Iznad mora lete vesele ptice,
lijep kao dječje lice.
Velik je i raznolik morski svijet,
kao najšarenije cvijet.
U moru žive riba i rak,
koji baš i ne vole mrak.
More je lijepo kao san
Kao najsvjetlijii dan.

Iva- Marija Bajić 4.a

Kinder jaje

Jednog dana, dok sam još bila jako mala išla sam u Imotski. Dok smo se vozili, stalno sa govorila: „Mama, hoću Kinder jaje!“ Mama mi je rekla da se strpim sok dođemo u trgovinu. Kad smo došli u trgovinu, potrčala sam, što sam brže mogla. Uzimali smo stvari koje trebamo, a kad smo, napokon, došli do police na kojoj se nalazi Kinder jaje, mojoj sreći nije bilo kraja. Uzela sam ga i odmah počela jesti da otkrijem koju sam igračku dobila. Bila sam sva zamazana čokoladom. Kad smo došli na kasu, prodavačica je vikala na mene kako mogu jesti jaje, ako ga još nisam platila. Kolutala sam očima i nije me bilo briga što ona govori. Prodavačica mi ljubazno reče da nije lijepo jesti nešto prije nego to platimo, da će mi ovaj put oprostiti ali da to više ne radim. Tada sam naučila lekciju. Od tada kad mi netko u trgovini kaže da jedem a da ćemo platiti kad dođemo na kasu, ja kažem da nisam gladna, da sam jela nedavno.

Iva – Marija Bajić 4.a

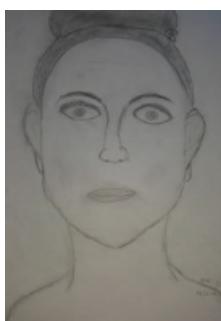
4. A

Moja prva utakmica

Ujutro kad sam ustao, oko 9 sati, rasporedio sam knjige ali najvažnije pripreme bile su pripreme za utakmicu. Bio sam sretan jer mi je prva utakmica. Spremio sam; tenisice, dres i rukavice i s mislima o utakmici zaputio se u školu.

Prvi sat nam je bio hrvatski, učili smo o vodama, ali moje misli su bile na utakmici. Sporo su mi prolazili školski sati. Napokon je zazvonilo i posljednje zvono. Spremio sam knjige, uzeo torbu i otišao što sam brže mogao. Kad sam ušao u dvoranu, otišao sam u svlačionicu obući dres. Malo smo se zagrijavalii dok smo čekali trenera. Kad je trener došao rekao nam je da trčimo po tribinama 15 krugova. Jako smo se umorili. Trener nas je pozvao da počinje utakmica, rasporedio nas, ja i moji prijatelji: Mihael, Mijo, Gabrijel i Josip igrali smo prvi sastav. Prvi gol dali su suparnici a onda smo i mi zakucali gol. Mislili smo da ostajemo 1:1, no prije nego je trener zasvirao sami kraj ja sam zabio gol. Svi su skočili na teren i svi smo bili jako sretni. Ponosno smo otišli kućama. Bio sam jako sretan i ponosan.

Damir Bajić 4.A

Utakmica u Trogiru

Cijelo jutro sam se pripremala za utakmicu u Trogiru. U 16 sati sam došla ispred škole čekati trenera. Nije bilo nikoga ispred škole, zapitala sam se da nisam krivo čula mjesto i vrijeme polaska ili sam čak pomislila da ostali nisu zaboravili da imamo utakmicu.

Ugledala sam trenerov kombi „Žuću“. Sjela sam do Danice, Nede i Lee te smo krenuli put Trogira. Nestrpljivo smo čekali dolazak u Trogir. Kad smo stigle, prva sam istrčala iz kombija da uzmem dres broj 8, jer je to dres od Petre, a sve cure su željele imati taj dres. Prva petorka bile smo ja, Danica, Drača, Neda, Lea i Leonarda a ostale cure su bile zamjena. Vodile smo 32: 4. Trogiranke nisu imale nikakve šanse protiv nas. Broj 10, cura koju sam čuvala, zakucala je koš, sretna je skakala po cijelom terenu. Tada su se Trogiranke nekako trgnule, izvukli se na 39 koševa. No ipak smo ih pobijedili 51:39. U Proložac smo se vratili u 21 sat. Svi su bili ponosni na nas.

Lana Češljjar 4.a

4. B

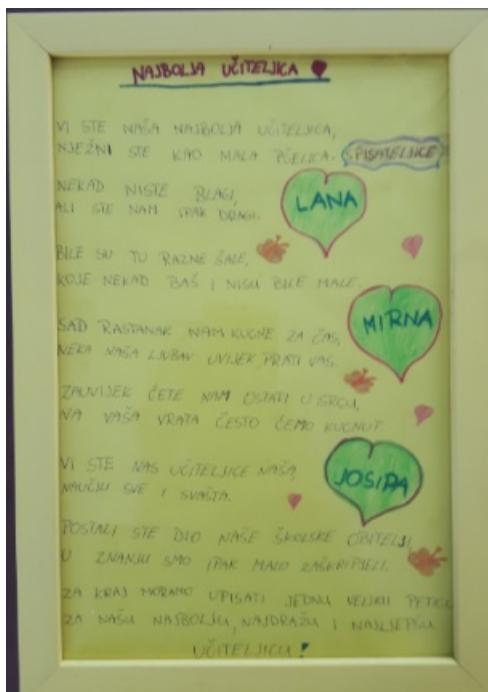
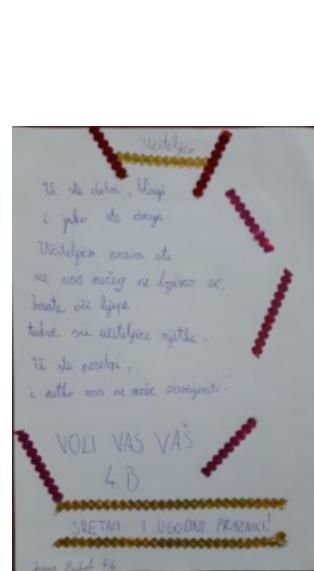
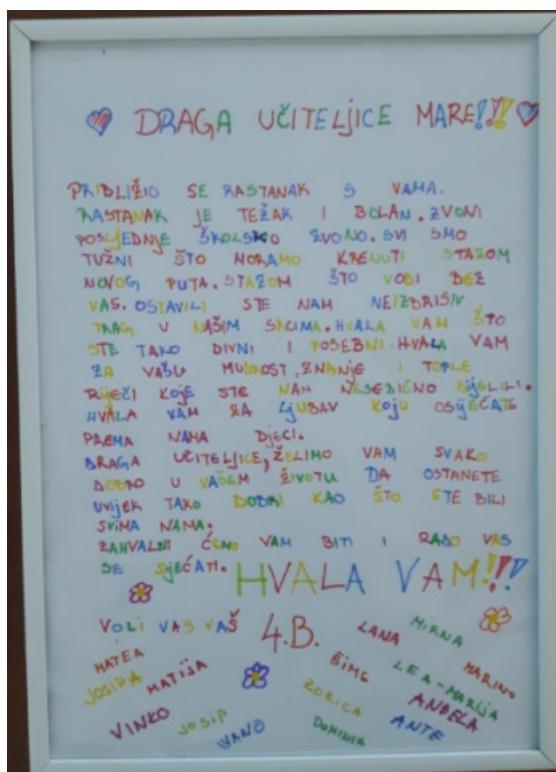
Dom pun ljubavi

Imam mamu i tatu
i uvijek sve poklanjam mlađem bratu.
Tu su djed i baka
i njihova ljubav slatka.

Volim zagrljaje od tate
i djedove priče svake.
Kad baka ručak pravi,
nema takvog u državi.

Mama mi često kaže
od ljubavi nema ništa draže.
Ljubavi pun je moj dom
s obitelji mojom najdražom.

Lana Klarić Dračar, 4.b

4. B

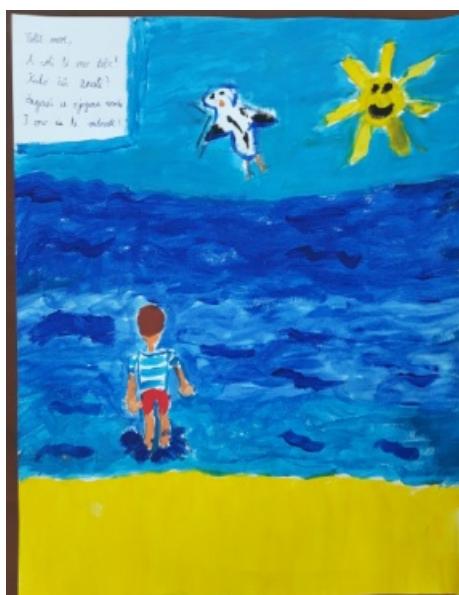
Galebov let

Bijeli galeb iznad mora leti,
kad se umori na stijenu sleti.
Gleda on otoke razne,
gdje po plaži nema boce prazne.

More često gleda,
ispod sunca uvijek sjeda.
Ljudi ga miluju
i mrvicama daruju.

Galeb dođe kad sunce zalazi,
ispod oblaka on prolazi.
Zatim tone u san,
a u jutro ide van.

Josipa Bubalo, 4.b

Sunce

Sunce izlazi
i ujutro me pozdravi.
Uvijek se kreće,
kao da je od sreće.

Uvijek se družimo,
i jedno drugome
ruke pružimo

Kad Sunce počne
tonuti u san,
mi se pozdravimo
i čekamo novi dan.

Mirna Bubalo, 4.b

PŠ Dolića Draga

Svaka kap je važna

Svaka kap vode je važna. Važna je za život, higijenu i čistoću. Ne volim onečišćenu vodu. Najviše se volim kupati u moru. Želim da svaka voda u svijetu bude čista. Ljudi su nepravedni prema vodi i život svijetu u njoj. Sretna je svaka kap vode koja je čista. Štim vodu kad god mogu.

Ante Jurić Kaćunić, 3.r

Božić

Božić je moj najdraži blagdan. Tada se slavi rođenje Isusa Krista. Tjedan dana prije ukrašavamo kuću. Kitimo jelku i pravimo jaslice. Za Božić obožavam miris kolača. Na Badnjak se pripremamo da zapalimo badnjake, a onda idemo na Polnoćku. Poslije mise čestitamo jedni drugima Božić. Ujutro ispod jelke dobijem poklone. Poslije molitve i ručka idemo na Žive jaslice. Ja volim Božić!

Frano Bekavac, 3.r

Bijeli snješko

Na vrh brijege
netko se smije
dok sunce ne zagrije.
Pada snijeg,
sve se bijeli,
Dijete se snjegoviću veseli.
Jelena Štrlić, 2.r

3. A

Moj najdraži cvijet

Moj najdraži cvijet je vjesnik proljeća. Zove se ljubica. Ona je plave boje i ima zelene listove. Ima četiri latice i lijepo miriše. Ljudi ljubice beru za umivanje na Cvjetnicu. Ljubica je biljka šumarica i ona je zaštićena. Ona je vrlo mali cvijet. Djeca pjevaju pjesme o ljubici.

Jelena Štrlijić, 2.r

U bakinu zagrljaju

Jednog kišovitog dana bio sam kod bake. Bilo je i malo grmljavine koje sam se jako bojao. Mislio sam da će grom pogoditi krov kuće. Počeo sam plakati. Djed mi je rekao da ne plačem, no ja sam plakao sve jače. Tada je došla baka i zagrlila me, a ja sam pomalo prestao plakati. Nježne bakine ruke su mi obavile tijelo. Osjećao sam sigurnost u njenom zagrljaju. Tada sam postao hrabar. Taj dan mi se urezao u sjećanje. Hvala ti bako što si me puno toga naučila.

Ante Jurić Kaćunić, 3.r

Zubar

Jednog dana zabolio medvjedića Zub.
Kaže njemu sova
Vičući sa krova:

Moraš medo kod zubara poć,
on ima znanje
i strašnu moć!
Vratio se medo
veseo i zdrav,
popravio zubar
medvjediću kvar.

Ante Knezović, 2.r

PŠ Meteri

Moja majka

Moja mama se zove Josipa. Ona je visoka i krupna. Njeno lice je nasmijano i veselo. Oči su joj smeđe, a kosa kovrčava i srednje dužine. Odjeća i obuća su joj uredne. Voli odijevati sportsku odjeću u tenisice, a po kući papuče. Moja mama je vesela i blaga. Voli razgovarati s nama djecom. Zna čuvati tajne. Rado mi pomaže. Ona me jako voli, a i ja nju. Želim da moja majka uvijek bude sretna.

Dragan Grbavac, 2.r

Da sam lastavica

Da sam ptica selica, bio bih lastavica. Letjela bih zrakom i uživala u slobodi. Cvrkutala bih od sreće. Pod strehom bih gradila čvrsto gnijezdo za svoje lastiće. Pomagao bi mi moj lastan. Zajedno bi skupljali i donosili grančice, blato, slamu... krajem jeseni odletjeli bi u toplije krajeve kako bi izbjegli hladnoću i zimu. Početkom proljeća vraćali bi se u rodni kraj. Let bi bio trnovit i dug. Preletjeli bi puno, puno kilometara. Krila bi nam se umorila. Bili bi iscrpljeni, ali sretni što se s proljećem vraćamo iz tuđine. Kad bi nas ugledali svi bi nam se razveselili. Eh, da sam lastavica...

Dragan Grbavac, 2.r

PŠ Ričice

Jesen
 Što to pljušti, što li sjaji
 po brežuljku, po livadi?
 Kiša, kiša, sunce, kiša...
 Nešto pljušti, nešto sjaji
 i donosi lišća žuta
 pa prekriva moje staze
 preko starog trošnog puta.

Kruška žuti, dunja miri,
 grožđe sladi, sunce viri.
 Sve se spremaju u smočnice
 za dječake i djevojčice.

Katarina Pavić, 6.

Godine

Kad sam bila malena
 nosila sam par pelena,
 a sad su prošle godine
 i idem sama u trgovine.

Katarina Pavić, 6.

Moje selo

Moje selo
 je jako veselo,
 ima puno ptica
 polja na kojima proviri klica.

Ja svoje selo volim,
 za njega se Bogu molim,
 a gledam ga okom golim.

Ponekad sjednem ispod hrasta
 I gledam kako stablo uzrasta.
 Katarina Pavić, 6.

PŠ Ričice

Put do sreće

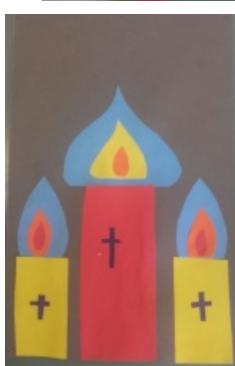
Put do sreće lagan nije,
u njemu se mnogo toga krije.
Treba trpjeti malo
da bi ti srce sreću dalo.
Uz to sretan trebaš biti
ako želiš put do sreće otkriti.

Pitaš se kako otkriti sreću
pa kažeš „Ljutiti se neću“.
Neki neka kleveću mene
dok im nesretno srce vene.

Drugi misle da nam u životu
nije potrebna sreća,
nego novca puna vreća.
Ali to tako nije
jer u sreći se osmijeh krije.

Zato uvijek sretan budi,
da bi našao put do sreće
jer bez osmijeha,
nitko ga otkriti neće.

Katarina Pavić, 6.

Zora

Ujutro kad se probudim
ne želim izaći iz tople deke,
gdje sam sanjala snove meke.

Oni su me vezali za kušin,
ali baš ujutro me baba budi
za školu i sve si snove rušim.

A tek kad u školu krenem,
cijeli svijet mi se sruši.
Stoga želim natrag u tople deke,
sanjati snove meke.

Katarina Pavić, 6.

Dan škole

Na dan zaštitnika naše župe, sv. Mihovila obilježava se i Dan škole. Tim povodom održana je priredba u Domu kulture. U priredbi su sudjelovali u enici od prvog do osmog razreda sa svojim uiteljima. Pred popunjениm gledalištem, u bogatom programu redale su se pjesme, recitacije i igrokazi. Posebne osmijehe na licima izmamili su prvaši koji su veselo recitirali i pjevali. Na samom kraju okupljenima se obratio ravnatelj Krešimir Baji i poželio da ubudu e u publici bude više roditelja te sve pozvao na sudjelovanje u procesiji i na svetoj misi u župnoj crkvi.

Dani kruha

U subotu, 22. listopada 2016. godine u našoj školi održani su Dani kruha i zahvalnosti plodova zemlje. Prigodna priredba održala se u Domu kulture. U enici nižih razreda po astili su se u svojim razredima pecivima i kola ima koje su donijeli. U enici viših razreda slagali su svoje stolove za Dan kruha od kojih se birao najljepše ure en.

Za odličnu atmosferu u dvorani zaslужni su u enici svojim nastupima recitacije i glume, plesa, gange kao i raspjevani školski zbor. Ove godine sjetili smo se i onih koji nemaju kruh na svom stolu. Kratku prezentaciju održali su volonteri iz organizacije „Marijini obroci“ koja djeluje u svim područjima svijeta i omogućuje dnevno potrebne obroke najpotrebnijima. Za ovaj cilj svi u enici su sudjelovali u prikupljanju novčanih priloga.

Za najljepše ure enje stola s kruhom, pecivom, kola ima i ostalim plodovima zemlje proglašen je 5. a. razred.

Mjesec borbe protiv ovisnosti

UČENICI 7.a OBILJEŽILI MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI

Povodom Mjeseca borbe protiv ovisnosti učenici 7.a su u utorak, 13. prosinca, na zanimljiv i poučan način obradili lektiru Iz velegradskog podzemlja, djelo spisatelja Vjenceslava Novaka. Zajedno s profesoricom hrvatskog jezika Anelom Crnogorac organizirali su suđenje glavnom liku Miki koji je alkoholiziran pretukao svoju kćer Evicu. Od zadobivenih ozljeda Evica je umrla. Smatramo da se i ovako podiže svijest o problemu ovisnosti koji je u današnje vrijeme vrlo zastupljen, pogotovo alkoholizam i njegove posljedice. Osim ovisnosti dotaknuli smo se i problema obiteljskog nasilja kao posljedice alkoholiziranih stanja te, kroz šalu, i korumpiranog sudstva. Predlažemo svim učenicima da pročitaju ovu lektiru jer čitanje može biti zabavnije od prepisivanja s različitih internet portala. U ovom projektu sudjelovali su svi učenici 7.a, osim Ivane Pezo koja je bila bolesna, a ovo su njihove uloge:

Sudac- Ante Mustapi

Porota- Ema Baji , Marija Štrliji , Mia Ivanko

Tužitelji- Emanuela i Ante Štrliji

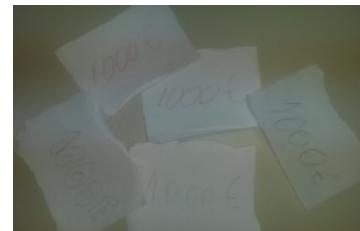
Branitelji- Kristina Dropulji , Kristijan Blaževi

Svjedoci- Marija Dropulji (supruga), Stipe

Tomi (1.sin), Vinko ešljar (2.sin), Nikola Bili (Janki)

Optuženik Mika- Kristijan Mikuli

Emanuela Štrlić, 7.a

Maskenbal

U srijedu, 22. veljače, u našem Domu kulture organizirali smo maskenbal i karaoke. U programu su sudjelovali svi u enici, od 1. - 8. razreda. Našu veselu zabavu upotpunile su odlične pjevačke i plesne izvedbe, kao i niz originalnih maski i kostima. Zabavu smo završili odabirom najboljih maski od 1. - 4. razreda, koje su ove godine osvojili u enici 1.a, 3.a i 4.b razreda.

Kulturne umjetničke igre mladih

Prvog lipnja ove godine naš školski zbor je nastupao na Kulturno umjetničkim igrama mladih u Split. Nastupali su razni školski zborovi, orkestri i plesne skupine iz naše županije. Nastavnica nas je jako puno uvježbavala, a i mi smo se jako puno trudili. Kada smo došli u Split prvo smo se prijavili, a onda smo imali malo slobodnog vremena za druženje.

Pola sata prije nastupa smo se upjevali i imali tonsku probu na pozornici. Nastavnica nas je smirivala da ima samo dvadesetak ljudi u publici ali kad se zastor otvorio gledalište je bilo puno. Svi smo imali malu tremu no uspjeli smo napraviti to najbolje što možemo. Po etak veernjeg programa druge veeri igara otvorio je naš školski zbor u 20.30. Nastupili smo s pjesmama "Domovina sa mnom raste" i "Prvo što se voli". Pjevali smo uz pratnju glasovira kojeg je svirala Kristina Dropuljić, trube i gitare koju je svirao Ivan Rimac i zvon i a koje je svirala Ana Grabovac. Odlično smo pjevali i nastupili, naravno uz vodstvo nastavnice Jelene Bajto. Kad smo završili s izvedbom, ostali smo pogledati još malo programa. Na putu ku i svi smo bili veseli i raspjevani.

Ema Bajić, Kristina Dropuljić i Marija Dropuljić, 7.a

Naša putovanja

Izlet drugih razreda

Moj izlet

Čekao nas je dug put. Išli smo na izlet. A sad dosta priče, krenimo u avanturu. U Vepricu smo stali odmoriti se. Drago mi je što smo tamo doznali nešto novo. U Makarskoj je bilo najbolje. Tamo je već bilo ljetovanje. Ali ništa nije bilo bolje od Zaostroga. Upoznali smo vjeru kakva je bila prije sto godina. Stigli smo u Ploče i tamo smo ručali. Na Baćinskim jezerima smo se vozili malom lađom. Sretni i zadovoljni smo se vratili svojim kućama.

Karla Štrlijić, 2.a

Naša putovanja

Ekskurzija

Nakon velikog iščekivanja došlo je vrijeme za tu famoznu ekskurziju. Krenuli smo s pjesmom i stigli u Vukovar. Grad heroja i Grad Heroj. Slušali smo prezentacije o Domovinskom ratu i stradavanju Vukovara. Posjetili smo i Vukovarsku bolnicu, Ovčaru, Memorijalno groblje i Vodotoranj. Sve što smo slušali i vidjeli bilo je snažno i dojmljivo. Ne mogu niti zamisliti kako je bilo svima koji su ostali bez svojih najmilijih. Priče Vukovaraca pokazuju njihovu ljudsku veličinu. Agresori su bili nemilosrdni, ali od njih možemo naučiti – možemo naučiti ono što nikada ne smijemo postati. Iz svega toga sam puno naučila. Naše putovanje smo nastavili prema Hrvatskom zagorju. Bili smo u Muzeju evolucije u Krapini i vidjeli praljude. Varaždin mi je bio jedan od

Ekskurzija

najljepših gradova koje smo posjetili. Vrlo je čist i ima europski ugođaj. Pun je autentičnih zgrada. Nastavili smo put prema Mariji Bistrici. Kada dođete ovdje ne možete se vratiti kući bez krunica, medenjaka i licitarskih srca. Zadnji dan smo proveli u Zagrebu. Otišli smo na Markov trg, ušli u Zagrebačku katedralu, posjetili Zoološki vrt, Tehnički muzej itd. Nažalost, svemu dođe kraj pa tako i ekskurziji. Sve je završilo, ali sad smo puni doživljaja i bogati za puno iskustva i znanja. Kada budete išli na ekskurziju ne brinite puno za novu odjeću, mobitel, džeparac. Otiđite se zabaviti, učiti i upoznavati. Želim vam sretan put!

Antonija Bubalo, 8.a

Naša putovanja

Jednodnevni izlet četvrtih
razreda
Zadar - Nin

Jednodnevni izlet šestih
razreda
Hvar - Stari Grad

Izvanučionička nastava
trećih razreda

Terenska nastava

Posjet Cisti Velikoj

POSJET ARHEOLOŠKOM PARKU U CISTI VELIKOJ

Učenici 5.a i 5.b posjetili su Arheološki park u Cisti Velikoj. Posjetili su tri lokacije. Prvo su obišli stećke na lokalitetu Crljivica. Stećci u Crljivici, uz stećke pored Dubrovnika, su uvršteni na UNESCO-v Popis svjetske baštine. Na toj lokaciji ih je sačuvano oko devedeset. Učenici su proučili motive, upoznali se s legendama i pokušali otkriti bar neku tajnu koju kriju ti tihučuvari naše povijesti. Vidjeli su i stećak na kojem je bosančicom zapisano da ispod njega počiva Vladna Kustražić. To je jedan od rijetkih stećaka koji imaju zapis na sebi. Tako su učenici ponovili i stara hrvatska pisma te razvoj pismenosti hrvatskog naroda.

Potom su prešli na lokaciju Crkvine i vidjeli ostatke pet crkava koje svjedoče o kršćanstvu u našim krajevima od najranijih dana. Sama lokacija je svjedok života ljudi još u metalno doba. Tu su se malo odmorili ali i održali međusobno natjecanje. Pokušali su utvrditi koji razred ima brže trkače. U toj maloj borbi pobjedio je 5.a. Na samom kraju posjetili smo Zadužbinu, bunar koji je velikaš iz osmanlijskog doba darovao narodu ovoga kraja. Tako je posjet završio i sada preostaje sačekati šesti razred i novu terensku nastavu u Splitu kada ćemo obići i stećak Vladninog muža Herka koji se čuva u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika.

Terenska nastava

Posjet kazalištu

Posjet kazalištu

U školi je organiziran odlazak u kazalište. Dogovorili smo se da ćemo gledati operetu. Isprrva se činilo da će biti dosadno, ali sam ipak išla. Autobusi su došli po nas ispred škole. Moje prijateljice i ja smo ušle u mali bus s nastavnicom Anđelkom Leko. U putu nam je bilo zabavno. Vozač je bio smiješan pa je to činilo dodatnu zabavu.

Kad smo stigli u Split izišli smo iz autobusa i čekali upute naših nastavnika. Dali su nam slobodno vrijeme za razgledavanje grada. Prošetali smo do rive, gledali smo zgradu HNK izvana i zavirili smo u neke trgovine. Na rivi sam kupila palačinke, a u trgovini sok i neke slatkische. Slobodno vrijeme je isteklo i svi smo se našli ispred kazališta.

Zgrada mi se jako svijjela. Bila je ogromna, žute boje i imala je puno prozora.

Nastavnica nam je podijelila karte i rekla: "Budite dobri i lijepo se ponašajte." Ušli smo u zgradu i odmah su svi utihnuli. Divila sam se ogromnim prostorijama i ljepoti kazališta. Sjedila sam s prijateljicom i prijateljem. Slučajno sam pogledala gore u loži vidjela nastavnicu Anelu koja nam je mahala.

Predstava se zvala Splitski akvarel. Odjednom su se svjetla izgasila, počela je glazba, a zastori su se povukli. Bili su to znakovi da predstava počinje. Glumci su bili smiješni, jako su lijepo pjevali. U predstavi je bilo smiješnih scena na koje su se gledatelj smijali kao ludi.

Ja sam bila oduševljena i požalila sam što sam mislila da će mi biti dosadno.

Nadam se da ću ubrzo ponovo ići u kazalište i da ću se zabaviti.

Na povratku kući smo se isto zabavljali, ali kratko, jer smo zaspali.

Mia Ivanko, 7.a

Posjetila sam kazalište

Jednog vedrog dana, nakon škole, spremala sam se za izlet u Split. Spremila sam stvari i uzbudjeno krenula. Došla sam ispred škole gdje su me čekale prijateljice Mia, Lara i Ana. Autobus je napokon došao i nas tri smo prve ušle.

Putovanje je bilo jako veselo i raspjevano. Došli smo pred kazalište. Malo smo se odmorili na rivi. Lijepo je bilo promatrati kako svjetla sjaje na površini mora. Vratili smo se do kazališta.

Na vratima nas je dočekao čovjek koji je pregledao naše ulaznice. Nas tri smo sjele jedna pokraj druge i divile se lijepo ukrašenim zlatnim zidovima. Počela je predstava. Bila je vesela i raspliesana. Završetak predstave mi se najviše svijdio. Svi su zajedno plesali, a kad je ples završio zlatni papirići su padali po cijeloj pozornici. Kući sam se vratila vrlo vesela.

Petra Kokić, 5.b

Terenska nastava

Posjet staračkom domu

Sportski uspjesi

Međužupanijsko natjecanje u košarci za djevojčice

Ju er je u Splitu održano me užupanijsko natjecanje u košarci za djevoj ice. Osim oš "Ivan Leko" iz Prološca nastupile su košarkašice iz Dubrovnika, Zadra i Vodica. U prvoj utakmici košarkašice oš "Ivan Leko" pobijedile su košarkašice iz Dubrovnika 9 koševa razlike, dok su u drugoj utakmici košarkašice iz Vodica pobijedile košarkašice iz Zadra. Nakon odigrane utakmice za tre e mjesto slijedila je finalna utakmica izme u oš "Ivan Leko" iz Prološca i oš iz Vodica. Nakon dramati ne utakmice naše košarkašice nisu imale sre e i izgubile su 45:42. estitamo našim košarkašicama na osvojenom drugom mjestu na me užupanijskom natjecanju!

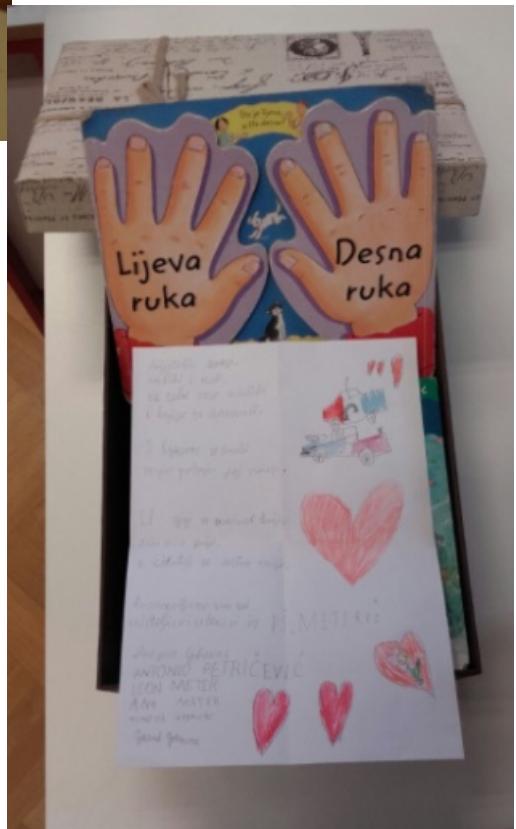

Knjižnica

AKCIJA "ČITAM, DAM, SRETAN SAM"

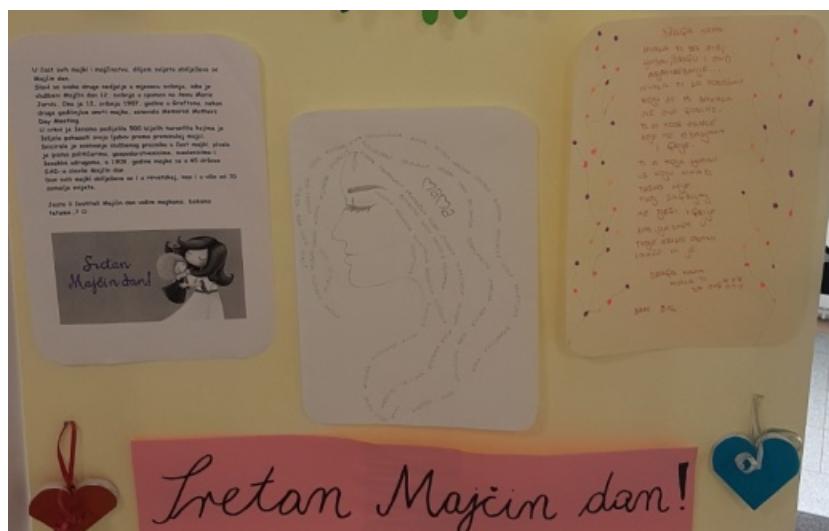
Nakon završene akcije Čitam, dam, sretan sam u kojoj su se prikupljale knjige u našoj školi, a provodile su je školska knjižničarka Anela i logopedinja Ivana, prikupljene knjige odnijele smo u prostorije Udruge osoba s invaliditetom Imotski. Tamo smo se susrele s korisnicima Udruge, njihovim odgajateljima, rehabilitatorima i roditeljima. U ugodnoj atmosferi i veselom druženju zajednički smo prelistali knjige i slikovnice te otkrili mnoge zanimljivosti. Djeca su zahvalila na darovanim knjigama i pozvala naše osnovnoškolce da ih češće posjete.

Akcija čitam, dam, sretan sam

Knjižnica

Majčin dan

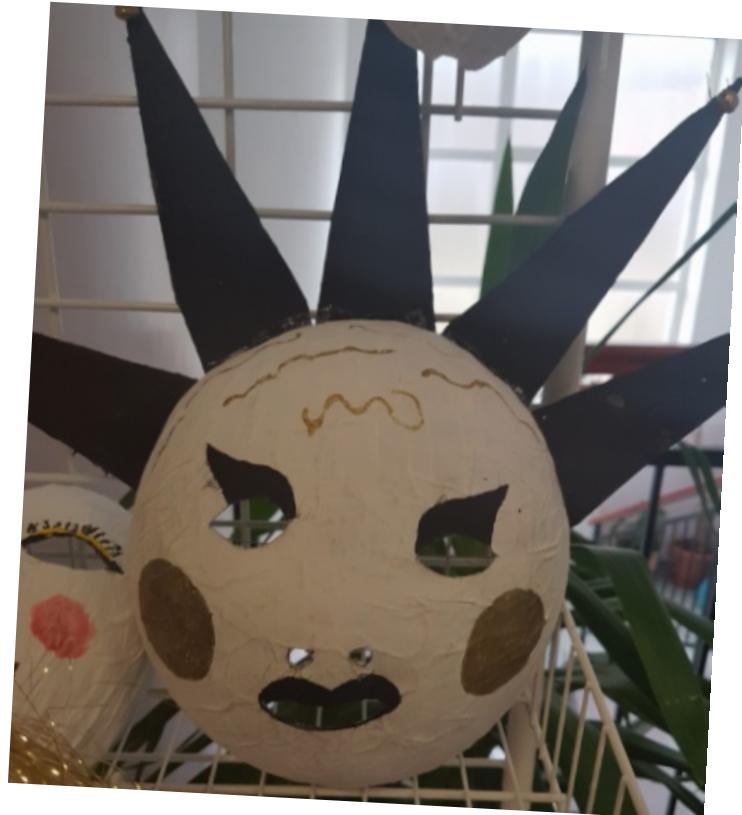
Dan svih majki obilježava se i u Hrvatskoj, kao i u više od 70 zemalja svijeta.

Jeste li estitali Maj in dan vašim majkama, bakama tetama...?

Knjižnica

Maškare

Knjižnica

Mjesec hrvatskog jezika

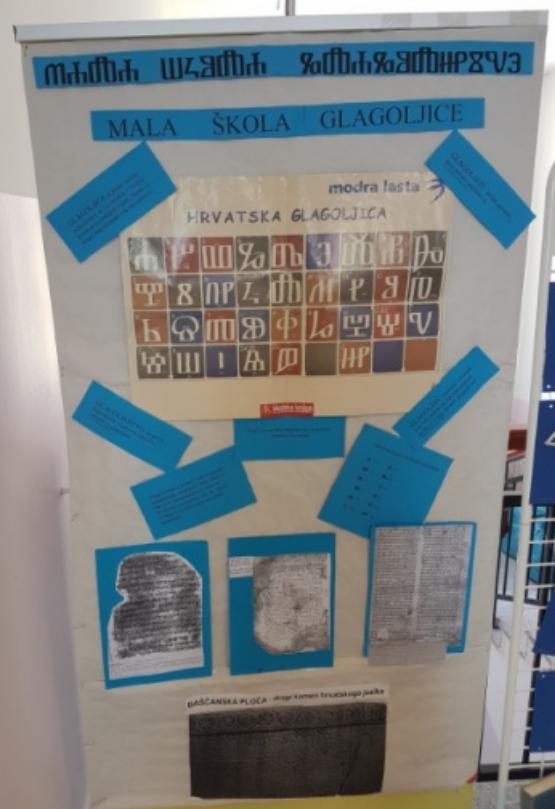
OBILJEŽAVANJE DANA HRVATSKOGA JEZIKA

Mjesec hrvatskoga jezika po inje Me unarodnim danom materinskoga jezika, 21. velja e, a traje do 17. ožujka, dana objave Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika iz 1967. Ove godine se napuniilo pedeset godina od objavlivanja tog važnog dokumenta.

Hrvatski je sabor 1997. godine utemeljio Dane hrvatskoga jezika koji traju od 11. do 17. ožujka. Tako Mjesec hrvatskoga jezika zaokružuje pri u o materinskom hrvatskom jeziku – jeziku naše pismenosti, kulture i identiteta.

U našoj školi održavale su se posebne aktivnosti da kod u enika što bolje osvijestimo važnost materinskog jezika. Najživlje je bilo u školskoj knjižnici gdje su u enici proučavali povijesni razvoj našeg jezika, u ili su glagoljicu, pisali i izrađivali slova toga pisma.

Neke radove smo izložili ispred knjižnice.

Knjižnica

Mjesec školskih knjižnica

LISTOPAD-MJESEC ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

Povodom Međunarodnog mjeseca školskih knjižnica (ISLM), Međunarodna udruga školskih knjižničara (IASL) organizira projekt razmjene straničnika školskih knjižničara i njihovih korisnika iz cijelog svijeta. Ovogodišnji projekt u kojem sudjeluje i naša škola, organizira se pod nazivom Nauči odgonetnuti svoj svijet (Learn how to decode this your world).

Nakon obavljene prijave za projekt i određivanja partnera iz drugih krajeva svijeta knjižničarke Anela i Žana sa odabranim razredima započele su maštovitu i zanimljivu pripremu za izradu straničnika kroz koje se trebao predstaviti imotski zavičaj i Republiku Hrvatsku.

Učenici 4. a. i 4. b. sa svoje partnere u razmjeni dobili su Learning Paths School, Mohali u Indiji. Izrađivali su neobične, kutne straničnike od kolaž papira u obliku izmišljenih životinja te izradom zajedničke knjige „Naš svijet kroz knjigu“ predstavili

sebe, svoju školu i ljepote zavičaja i poslali razne poruke o važnosti čitanja u životu.

Pertneri učenicima 5. b. r. su njihovi vršnjaci iz Hong Konga iz LST Leung Kau Kui Primary School (Branch) za koje su kroz straničnike prikazali hrvatske olimpijce iz Ria 2016. i na taj način predstavili naše sportske snage svjetskog značaja.

7. a. razred izrađivao je straničnike za razmjenu koje su poslali u Kazakhstan u Nazarbayev Intellectual School of Physics and Mathematics in Kokshetau. Oni su svojim straničnicima prikazali zavičajne biljke koje su osušili i prešali te s latinskim nazivom naveli naziv i opis biljke na engleskom, a prezentacijom fotografija predstavili našu državu i ljepote zavičaja.

Dobivene straničnike iz zemalja parnera izložili smo u školskom hodniku.

Zahvaljujemo svim učenicim navedenih razreda za uloženi trud i vrijeme.

Žana Pervan Odak, školska knjižničarka

Knjižnica

Svjetski dan kazališta

SVJETSKI DAN KAZALIŠTA

Svakog 27. ožujka obilježava se Svjetski dan kazališta.

Iako je kazalište poprilično udaljeno od naše škole trudimo se da naši učenici dožive kulturni ugođaj te ustanove i osjete što više čarolija tog posebnog mjesta.

U prvom polugodištu posjetili smo HNK u Splitu i gledali operu „Ero s onoga svijeta“, a onda, u danima posvećenim kazalištu, pronašli smo način da oživimo tu čaroliju u svojoj učionici.

U nastavi Hrvatskog jezika spojili smo lektiru i medijsku kulturu te program knjižnice iz Knjižnično-informacijske pismenosti te organizirali i izveli svoje kazališne predstave.

Učenici 5. b, podijeljeni u četiri grupe, su pročitanu lektiru A.S. Puškina „Bajka o ribaru i ribici“ pretvorili u lutkarske izvedbe. Sami su izrađivali lutke, scenografiju, pripremili dijaloge i sve potrebno za scenski prikaz nekog umjetničkog djela.

Pri tome su neizmjerno uživali i s velikim veseljem izveli svoja mala remek djela.

Sve četiri izvedbe bile su izvrsno pripremljene, sudionici odlično raspoloženi i uvježbani pa su time zaslužili veliku pohvalu svoje nastavnice i knjižničarke Anele.

Knjižnica - Poticanje čitanja

ČITAMO MI, U OBITELJI SVI

Čitamo mi, u obitelji svi

Ve šest godina nacionalni projekt „itamo mi, u obitelji svi“ želi unutar obitelji osvijestiti potrebu za itanjem, dobrobiti koje ono donosi i za obitelj kao zajednicu i za dijete kao mladu osobu ije se itala ke navike tek formiraju.

Zbog toga smo se ove godine uklju ili u projekt poticanja itanja u obitelji. Dio smo velike obitelji od 128 škola diljem Hrvatske u kojima e ove školske godine u enici tre ih razreda svojim ku ama nositi ruksak napunjen knjigama. Brojka od 4398 u enika, me u kojima su i u enici naše škole, impresivna je.

U iteljice tre eg razreda, Marijana Ivanko Tomi i Iva Šu ur u suradnji s knjižni arkom Anelom Crnogorac odabrale su osam knjiga, po jednu iz svake od osam ponu enih tematskih cjelina (carstvo dje jih pri a; obiteljsko druženje uz stihove, stripove i humoristi ne tekstove; zbirka pri a, pjesama i romani za mame, tate, bake, djedove, stri eve, tetke; slikovnica – obiteljska družionica; mali istraživa i; odgoj djece i mladih; igrom do boljeg itanja; etno baština).

Projekt smo zapo eli 1. velja e kada je prva u enica tre eg razreda svojoj ku i ponijela ruksak s knjigama. U ruksaku se osim knjiga nalazi i Bilježnica dojmova.

U Bilježnicu dojmova svaki e u enik napisati kra i sastavak u kojem e prenijeti svoje dojmove, osje aje o obiteljskom itanju. Možda se dogodio kakav zanimljiv doga aj, nešto smiješno, nešto zabavno; a možda

dijete voli pisati pjesme? I pjesme su dobrodošle. A roditelji mogu fotografirati jedan trenutak zajedništva te fotografiju zalijepiti u Bilježnicu dojmova na za to predvi eno mjesto.

Djeca najbolje u e oponašanjem, iako ona toga nisu svjesna, stoga iskoristimo to da bismo ih usmjerili prema knjizi. Koristi su višestruke: zajedni ko provedeno vrijeme – neprocjenjivo, poboljšanje kvalitete itanja, ste ena nova znanja, razvijanje mašte, poboljšanje komunikacijskih vještina i vokabulara...

Knjižnica - Poticanje čitanja

Djeca čitaju djeci

PROJEKT "DJECA ČITAJU DJECI" U DJEČJEM VRTIĆU PROLOŽAC lipanj, 2017.

Pred sam završetak nastavne godine, 5. lipnja 2017., grupa učenika 5.b razreda koji sudjeluju u projektu Djeca čitaju djeci posjetili su dječji vrtić.

Sa svojim voditeljicama, logopedicom Ivanom Kujundžić i nastavnicom i knjižnicarkom Anelom Crnogorac, pripremili su igrokaz Kokoš kod frizera, recitaciju o zeki te dvije plesne tokice.

Vrtićku djecu smo razveselili svojim dolaskom, pjesmom i prigodnim programom.

Polaznici vrtića su nam uzvratili lijepim recitacijama, a na kraju smo zajedno zapjevali Hoki poki i zaželjeli jedni drugima ugodan odmor.

Izrazili smo želju i nadu da će se suradnja u okviru projekta nastaviti i iduće godine.

Pripreme za posjet su se odvijale kroz probe i radionice u školskoj knjižnici tijekom školske godine.

Knjižnica - Poticanje čitanja

Knjigom do visina

RASTIMO KNJIGOM U VISINU

Ove školske godine u knjižnici smo mjerili visinu pročitane lektire i drugih knjiga u učenika od prvog do četvrtog razreda. Učenici „najveće visine“ osvojili su vrijednu knjigu.

Oni učenici koji su pročitali najviše knjiga zaslužili su posebno priznanje za svoj rad. Iako čitanje nije omiljena aktivnost među njihovim prijateljima oni su uporno posuđivali knjige u knjižnici, otkrivali nove svjetove, obogaćivali svoj rječnik, razvijali tehniku čitanja i tako sebi utrli put za uspješnije učenje i bolji napredak.

Najbolji čitači naše škole su:
 1.razred Danica Grabovac
 2.razred Karla Štrlijić
 3.razred Mirjana Samardžić
 4.razred Nikola Samardžić

*estitamo svim nagra enim
u enicima!*

Knjižnica - Poticanje čitanja

Procitali smo, pročitajte i vi

U našoj školi učenica Vlatka Škegro je poznata ljubiteljica knjige i čitanja. Zato smo od nje zatražili savjet o tome koje knjige su zanimljive i bile bi dobre za čitanje preko ljeta.

Top 10 najboljih knjiga:

1. *Samo ne Ivy Pocket*
2. *U potrazi za Aljaskom*
3. *Sve knjige o Harry Potteru*
4. *Sve knjige o Oksi Pollock*
5. *Trilogija Igre gladi*
6. *Trilogija Dom gospo ice Peregrine za udnovatu djecu*
7. *Razli ita*
8. *Trilogija Hekatina škola*
9. *Tajna zmajevog vrta*
10. *Tajna sedam satova*

Knjige koje preporu ujem za ljeto:

Tajna zlatnog zuba – knjiga je napeta, zanimljiva, smiješna, izvrsna za opuštanje.

Zabranjena vrata – knjiga je prije svega užasno zanimljiva, radnja se brzo odvija, a glavni likovi su urnebesni i smisljavaju svakakve nepodopštine.

Koko i duhovi i sve druge knjige o Koku – Koko je poznati književni lik koji svojom lukavošću razotkriva kriminalce i lopove. U knjigama gdje je on glavni lik uvijek je puno zagonetki, ali on uvijek pronađe način da ih riješi.

Vlatka Škegro, 6.

Najbolja knjiga koju sam ove godine pro itala je „Samo ne Ivy Pocket“. Zapravo, im sam ugledala opis knjige na internetu odmah me zainteresirala i dugo sam je tražila jer je tada u Imotskom nije bilo. Kad sam je napokon pronašla bila sam presretna. Jedva sam ekala da je po nem itati, a kad sam po elu itati nisam mogla stati. Doga aji su se samo nizali, smiješni likovi, zanimljiva pri a... Jednostavno nisam mogla ne pogledati kraj, samo malo zaviriti.

Knjigu bih preporu ila svakome jer je odli na i ja sam uživala u njoj, a jedva ekam kupiti novi nastavak.

Pisac ove fantasti ne knjige je Caleb Crisp.

Vlatka Škegro, 6.a

Priča prema zadanim pojmovima

PRIČA SA ZADANIM POJMOVIMA

Na satu Hrvatskog jezika vježbali smo pisano izražavanje. Tako smo ono što u imo cijelu godinu u nastavi upotrijebili u svakodnevnom govoru. Kockice pri Alice su nam zadale etiri pojma, a u enici podijeljeni u etiri grupe smisljali su priče. Naš rad je bio ograničen i vremenom tako da je mašta morala brzo raditi. Donosimo priče, a vi prosudite.

Pojmovi: raketa, Mjesec, vjetar, kompas

Astronauti

Jednog dana krenuli smo istraživati raketom. Sretno smo stigli, bez problema, na Mjesec. Zadržali smo se nekoliko dana, a kad smo krenuli kući pri kraju puta nastalo je goriva u raketni. Nismo znali što ćemo, a u kutiji za nužde imali smo četiri padobrana. Svi smo se bojali, no ipak smo skočili. Nismo ni gledali gdje skačemo pa smo ubrzo shvatili da padamo prema moru. Od silnog pada smo se onesvijestili. Vjetar je jako puhao i uz pomoć morskih struja valovi su nas odnijeli na pusti otok. Voljeli smo istraživati pa smo tražili po otoku ima li nekih stvari koje nam mogu pomoći u preživljavanju. Istraživanje nije bilo bezuspješno, pronašli smo kompas. Pomoću kompasa smo odredili strane svijeta. Pronašli smo napuštenu barku, popravili je te se vratili kući.

Josipa, Dijana, Lara, Matej

Pojmovi: arobnjak, snijeg, raketa, ključ

ČAROBNJAK

Bio jednom jedan čarobnjak koji je volio igru. Nije smio biti vani kada je padao snijeg. Zima je bila blizu, a on se vani igrao i igrao. Snijeg je počeo padati. On to nije primijetio pa se zaledio. Jedino ga se moglo odlediti ključem koji se nalazio u Snježnom kraljevstvu. To se kraljevstvo nalazi na visokoj planini do koje se moglo doći samo raketom. Bilo je previsoko. Njegov najbolji prijatelj čarobnjak Wizzy je odlučio spasiti ga. Odletio je raketom do Snježnog kraljevstva, uzeo ključ i pobegao prije nego ga je Snježna kraljica ugledala. Wizzy je donio ključ i odledio svog prijatelja.

Petra, Gabrijela, Marija, Irena

Priča sa zadanim pojmovima

Pojmovi: Televizor, Robot, Konj, Avion

TRKA

Bili jednom prijatelji najbolji,
odjednom postanu najgori.
Skupinu tu
činili su :
televizor jedan,
star, ali vrijedan,
jedan pametan robot,
imenom Bot,
brzi avion,
brži nego kamion
i jedan konj,
pametniji nego slon.
Natjecali su se na igralištu zelenom
i avion je pobijedio.
Posvađaju se na kratko,
pa se ipak pomire slatko.

Mia, Željka, Ivan, Kristijan, 5.b

Pojmovi: pusti otok, brod, oluja, lisica

Jednog sunčanog jutra pet dječaka je krenulo na pusti otok. Rezervirali su kruzer za 6.30. Od kuće su pošli u 6.00 i pješačili su dvadesetak minuta do luke. Vožnja kruzerom ih je jako obradovala. Tijekom putovanja oluja ih je odbacila na udaljeni pusti otok. Nisu znali što da rade. Nisu imali trgovina, ni kuće, ni ičega potrebnog za ugodan život. Napravili su kućicu na drvetu. Navečer su svi zaspali osim Marka. On je čuo lisicu kako zavija. Potrčao je za njom i uspio ju je ubiti. Onda se vratio u kućicu i dao ju Bekavcu. On je sam pojeo lisicu dok su drugi spaval i njima nije ostalo niti malo mesa. Tako su dječaci ostali gladni.

Marko, Ivan –Antonio, Ante, Mateo

Pojmovi: avion, Mars, div s toljagom, vru ina

PUTOVANJE NA MARS

Došli smo na aerodrom, ukrcali smo se u avion i krenuli u Ameriku. Umjesto u Ameriku prispjeli smo na Mars. Ni sami ne znamo kako. Izašli smo iz aviona, obukli svemirska odijela i krenuli u razgledavanje. Hodali smo kao junaci po Marsu. Ugledali smo diva s toljagom i počeli bježati. Div nas je htio upoznati, ali mi smo bili uplašeni. Ukrcale smo se u avion i krenuli prema Suncu. Kako smo se približavali postajalo je sve vruće i vruće. Nismo mu mogli prići pa smo krenuli kući. Na Zemlji je sve opet bilo isto, a mi smo se hvalili svojim uzbudljivim putovanjem.

Toni, Ana, Milan, Luka

Literarni radovi

Mene nitko ne voli

Jednog dana sam se igrala s prijateljima vani. Došao je naš prijatelj koji dolazi preko ljeta. Svi moji prijatelji su otišli njemu. Cijelo vrijeme su se igrali s njim, a na mene uopće nisu skretali pozornost. Pravili su se kao da me nema. Prošlo je dvadeset minuta njihove igre, a ja sam i dalje sjedila ondje i igrala se sa svojim psićem. Svi su otišli kući. Nisu me ni pozdravili. Zatim sam i ja otišla kući. Bila sam jako tužna i osjećala sam da me nitko ne voli. Skrila sam se u svoj ormar za odjeću i ondje plakala. Nakon nekog vremena majka je došla u sobu i čula me kako plačem. Otvorila je ormar i zamolila da izadem. Ja sam izašla i ona me je pitala zašto plačem. Rekla sam joj sve što se dogodilo. Majka me utješila, zagrlila, a ja sam znala da me najviše voli i da me nikad neće iznevjeriti.

Marija Petrušić, 5.b

Igra graničara

Jednog jutra sam nakon ustajanja pitao sestru hoće li se igrati sa mnom. Ona je kimnula glavom i odjurila po loptu. Prvo smo se igrali lovice, sakriva, rukomet i graničara. Sve je bilo dobro dok nismo počeli igrati graničara. Ona je bacila loptu i lopta je upala u draču i trnje i ispuhala se. Sestra se uplašila i počela mene tužiti mami. Mama mi je naredila da odem po loptu i da šutim jer ona zna da sam kriv. Pokunjeno sam otišao. Kad sam došao s loptom mami sam sve rekao, ali mi nije vjerovala. Tada sam dobio kaznu. Sestra se uvijek izvuče, a ja budem kriv. Kad sam ja kriv - priznam. Nikad dosad nisam rekao da je ona kriva ako sam ja bio krivac.

Marko Grbešić, 5.b

Mene nitko ne voli

Jednog dana, prekrasnog i sunčanog, sestra i ja smo se igrale vani. Mami je bilo loše pa ju je tata odveo u bolnicu. Kad su se vratili dogodilo se čudo. Moja mama je bila trudna, nosila je maleni život u svom trbuhu, nosila je dječaka. To je bio moj maleni brat. I kad je prošlo devet mjeseci dobila sam brata.

Od tada je on postajao važan. Moja se sestra trudila oko škole, a ja sam mislila da mene nitko ne voli. Sama pomisao na to slamala me. On je u mom srcu bio sve, ali istodobno bio je i velika smetnja. Nisam znala što da radim. Kad bih trebala nešto pitati mamu on bi se ubacivao u razgovor. Nije to bilo lako podnosititi. Iako je bio vrlo sladak nisam više mogla to podnosititi.

Rekla sam mami kako se osjećam, a ona me ohrabrilna i rekla da je on još mali i da mu treba puno ljubavi i pažnje. Zagrlila me i rekla da ima za sve nas dovoljno ljubavi. Od tog časa nastao je mir u mom srcu. Sve sam shvatila i ljepešmo živjeli bez tog kamena na mojoj duši.

Nas troje, dvije sestre i brat, nakon toga nismo se više razdvajali.

Irena Grabovac, 5.b

Literarni radovi

Moj brat

Brat i ja se često svađamo i tučemo. Evo ,na primjer, prije nekoliko dana kad sam došla kući iz škole nikoga nije bilo u kući. Otišla sam u sobu da se presvučem i ostavim stvari. Moj brat se sakrio iza ormara za cipele i preplašio me, ja sam počela skričati i od straha bacila mu torbu punu knjiga na glavu. On je mene zauzvrat gađao cipelama. Počela sam plakati i zaključala sam se u sobu, a on je nazvao mamu i rekao da sam mu bacila torbu na glavu. Nije rekao što je on učinio, ništa od toga. Mama me nazvala i rekla da se smirim i da se ne svađamo. Bilo mi je krivo što je mama stala na njegovu stranu i pomislila sam da me nitko ne voli. Nakon nekog vremena došao je tata iz polja i ušao u sobu. Upitao me što se dogodilo. On je sve shvatio i rekao bratu da nema tjedan dana mobitela, a brat je bio ljut i zato mi je davao batine tjedan dana.

Željka Maršić, 5.b

Moja zemlja iz snova

Daleko, daleko u mojim snovima postoji jedna zemlja. U toj zemlji nema rata, svađa, mržnje, tu prevladava samo ljubav, mir, ljubaznost... U mojoj zemlji postoji veliki dvorac i prekrasna čarobna šuma u kojoj žive vile, leptiri, pčele. U dvoružu živim ja, princeza. Ali ja sam drugačija od ostalih princeza. Nemam sluga i vojnika, ali zato imam vilu s velikim krilima koja me čuva i pazi na mene. Ljudi u mom kraju su jako dobri i pošteni. Svatko svakoga voli i svatko se za svakoga brine. Ljudi se bave poljoprivredom i pecanjem ribe. U mom kraljevstvu su velika polja i jedno veliko čarobno, bistro jezero puno sjaja i malih ribica. U šumi su velika stabla i veliki cvjetovi. Vile koje tu žive svaki se dan brinu o šumi i svakog dana stvore novo čudo. Volim se igrati vani jer je svaki dan čaroban. Ja jako volim svoju zemlju i neću dopustiti da ju itko promijeni. Čuvat će jer je moja zemlja posebna.

Laura Bajić, 6.a

Moja zemlja iz snova

Rijetko koji čovjek na svijetu ne želi imati zemlju iz snova. Neki je žele ostaviti baš onaku kakva je, ali ja sigurno nisam jedna od tih osoba. Volim maštu i nikada je neću prestati voljeti. U mojoj zemlji mašte imao bih ljetnikovac na moru u Zadru i svaki dan bih se kupao s obitelji i zabavljaо. Ja bih bio najzdraviji čovjek na svijetu, jer bi slatkiši bili zdrava hrana, a voće i povrće nezdrava. Zimi bi padalo po dva metra snijega, a na njemu bi se sa mnom igrale mačke visoke 3 metra. Izvana bi izgledale poput tigra, ali iznutra bi bile kao male razigrane kućne mace. Oko mog doma bila bi velika stabla sekvoje visoka pedeset metara. Kad bih izašao iz kuće osjećao bi se miris cvijeća i čuo bi se cvrkut ptica. Moji najbolji prijatelji bili bi mi susjedi. Ispred kuće bila bi mala pista za maleni avion. Svi bi imali te male letjelice u koje ti jedva stane cijelo tijelo, a imale bi pogon na struju i punjač da ih napuniš. Svijet mašte bio bi savršen, ali ipak se ne kaže badava da je život težak i da te obori s nogu ako se previše opustiš.

Zvonimir Dropuljić, 6.a

Literarni radovi

Najsmješnija zgoda

Moji roditelji i ja dugo smo planirali odlazak na ljetovanje. Željeli smo otići na razna mjesto, no složili smo se da idemo u Njemačku. Stanovat ćemo u stanu moje bake. Putovat ćemo zrakoplovom i kupili smo karte za njega. Pozdravili smo se sa svom rođinom i susjedima i otišli na aerodrom. Avion je poletio i mi smo brzo sletjeli na veliki i uredni aerodrom.

Sletjeli smo točno u onaj grad u kojem živi moja baka. Kad smo se malo odmorili otišli smo u kupovinu. U velikom trgovачkom centru naišli smo na prekrasnu fontanu sreće. Fontana je bila puna novčića koje ljudi bacaju kako bi im se ostvarile želje. Međutim, meni se to nije dogodilo. Ubacila sam novčić i on kao da me je povukao za sobom. Upala sam u fontanu. Svi su se smijali i snimali me. Brzo sam izašla, povukla mamu i otišle smo u stan. Došle smo u stan i osušila sam kosu. Ispričala sam baki i tati što se dogodilo, ali umjesto da me tješe oni su se smijali. U Njemačkoj smo ostali tjedan dana. Bilo je puno čudnih i smiješnih stvari koje su se dogodile, ali nijedna kao ova.

Mia Šimić, 5.b

Proljetno jutro

Ujutro me sunčeve zrake miluju po licu i nježno bude. To je najljepši način buđenja. Kada izađem iz kuće osjećam sve te mirise koje proljeće donosi. Dok me po licu miluje nježni povjetarac, gledam boje proljeća i divim im se. Boje koje ono daje najljepše su, ranjivo, a tako su prekrasne. One šire tako predivne mirise i kako ih onda ne ubrati, jer u lišće šušti, a ptice pjevaju na granama i u letu. Volim osluškivati prirodu jer mi ona slatko mi proljeće daje. Ta mekana trava podsjeća me na udobni krevet pa bih najradije samo prirodi i to je najbolji način da se opustiš i zaboraviš na sve brige koje te muče. To je dar prirode, jer takvu ljepotu čovjek ne može stvoriti, ali ju lako može unišiti.

Vlatka Škegro, 6.a

Portret lika

Maja je moja najbolja prijateljica. Visoka je 158 cm, a teška 47 kg. Tamne je puti i vitka je stasa. Glava joj je malena s tamnosmeđom kosom koja joj seže do ramena. Ispod rijetkih obrva ističu se velike smeđe oči s dugim trepavicama. Nos joj je normalne veličine s malo pjegica. Usne su joj malene, a obraz rumeni s jednim ožiljkom. Na sebi ima sivu majicu, crne traperice te bijele tenisice. Najdraži sport joj je taekwondo, a najdraža boja siva. Voli jednoroge i mačke. Ne voli nositi puštenu kosu. Kad odraste želi postati odvjetnica, iako ju ja ne mogu zamisliti u sakou i štiklama, jer ona obožava tenisice, trenirke i ležeran stil odijevanja. Super je prijateljica i rado pomaže. Voli se šaliti i nasmijavati druge.

Magdalena Mršić-Božinović, 6.a

Upoznali smo lik iz lektire

Upoznala sam Miku

Jedne zimske večeri odlučila sam prošetati gradom dok su pahuljice nošene laganim vjetrom padale na popločane ulice. U parku sam ugledala čovjeka kako sjedi na klupi u podrapanoj odjeći. Prišavši mu osjetila sam ružan miris alkohola i u prvom trenutku pomislila da sam stvarno pogriješila kad sam mu odlučila prići. Bilo je prekasno da odem i ne budem primijećena. Upitala sam ga je li mu potrebna pomoć, a on mi nije ništa odgovorio. Pokušala sam drugi put, opet uzalud. Kako je već pao mrak nisam ni shvatila da su mu oči zatvorene. Mislila sam da je sirot zaspao, pa ga uzeх за ruku i malo prodrmam. Sva sam se sledila, mislim da mi je u tom trenutku krv prestala teći venama. Ruke su mu bile tako hladne i mrzle, tko zna koliko je dugo sjedio tako okamenjen. Uzela sam iz torbe mobitel i pozvala hitnu pomoć. Ubrzo su došli i pozvali me da pođem s njima do bolnice. Gospodin je ubrzo došao svijesti i bilo mu je bolje. Upoznali smo se i rekao mi je da se zove Mika. Bio je to čovjek rumenih obraza i ispucale kože od alkohola. Imao je krvave oči i punašne rumene usne od rujnog vina koje je često ispijao. Rekao mi je da on nije tako loša osoba, što sam ubrzo

i sama shvatila. Ispričao mi je svoju groznu sudbinu i potekla mi je suza niz oko. Osjetila sam neku toplinu od tog čovjeka kojeg poznajem tako malo vremena. U kasne sate svi smo pošli svojim kućama, a Mika me za rastanak zagrljio i zahvalio po stoti put. Ispunjena srca otišla sam kući. Tako sam svake večeri išla u park popričati s novim prijateljem. Po njegovoj priči mogla sam zaključiti da je u prošlosti bio loš samo zbog alkohola. Počela sam se družiti s njegovom obitelji bilo nam je jako zabavno. Mika je bio tako druželjubiv i miran čovjek čije mi je društvo uistinu prijalo. Moji roditelji su mu pomogli pronaći pristojan posao. Poslije posla više nije odlazio u gostonicu svom „prijatelju“ Jankiću već je radosno hitao ženi i djeci doma.

Na kraju priče moram reći da nisam pogriješila što sam mu prišla one noći. Upoznala sam malenog čovjeka sa velikim srce, stekla sam pravog i istinskog prijatelja koji me poštaje i koji je zahvalan na dobrom djelu. Moj zaključak je da ljudi ne treba suditi po njihovoј vanjštini kao što sam ja na početku. Ljudi se mijenjaju i pokušavaju ispraviti svoje pogreške.

A vi dođite u park, mi vas čekamo na starom mjestu.

Emanuela Štrlić, 7.a

Upoznala sam Robinsona Crusoea

Nakon što sam saznala da je jedan čovjek proveo više od dvadeset i sedam godina na napuštenom otoku morala sam se upoznati s njim. Otišla sam do njega, a on me je jako lijepo primio i ugostio. Pripovijedao mi je svoje pustolovine. Iz njegovih pustolovina prepoznala sam čovjeka kojeg sam željela upoznati. Shvatila sam da je Robinson iznimno hrabar. Dok je odrastao sve više je želio postati mornar i ploviti svijetom. Makar mu roditelji to nisu dopuštali on tvrdoglav i pun sebe, krenuo je na putovanje bez njihova znanja. Na jednom putovanju dogodila mu se nezgoda pa je sav izgubljen završio na pustom otoku. U početku je

bio uplašen. Bojao se divljih zvijeri pa je spavao na stablu. Pošto je bio jako snalažljiv i spretan započeo je svoj život na otoku. Svojim vještinama je sagradio šator i uspijevao nabavljati hranu. Uvijek bi se nekako snašao i pronašao rješenje za svoj problem. Ali, bio je usamljen i tomu je vrlo smetalo. Jedini koji su mu pravili društvo bili su papiga, mačke i pas. Nakon nekog vremena Robinson je spasio divljaka kojeg je nazvao Petko te mu je on postao prijatelj. Na kraju sam zaključila da vješt i sposoban čovjek može živjeti u bilo kojim uvjetima pa čak i na pustom otoku. Smatram da je Robinson jedan odlučan i jako hrabar čovjek koji može biti primjer drugima.

Ema Bajić, 7.a

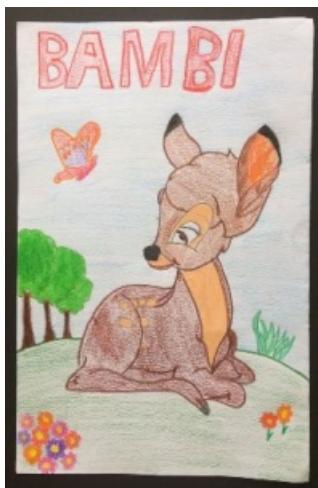
Likovni radovi

Ante Mustapić, 7.a

Željka Maršić, 5.b

Danijela Bajić, 8.a

Dina Knezović, 8.a

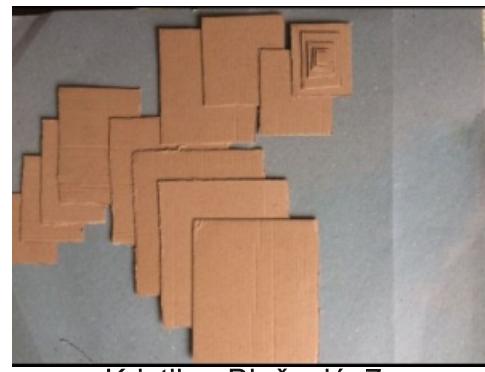
Ivona Bubalo, 6.b

Irena Grabovac, 5.b

Kristijan Blažević, 7.a

Likovni radovi

Lorena Petrušić, 6.a

Lea Čorić, 8.a

Magdalena Mršić-Božinović, 6.a

Kristina Dropuljić, 7.a

Maja Vidak, 6.a

Marija Petrušić, 5.b

Marija Petrušić, 5.b

Likovni radovi

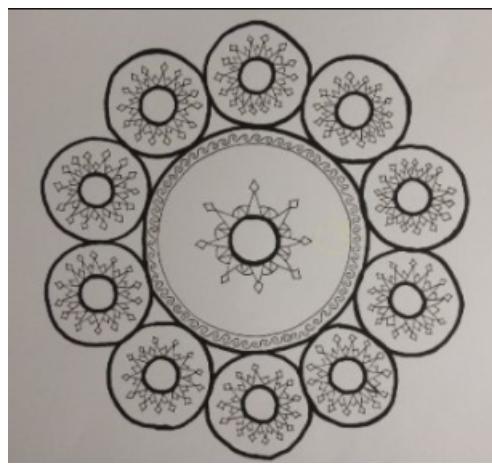
Marija Šućur, 8.a

Mira Mikulić, 6.b

Zorka Bekavac, 6.a

Petra Kokić, 5.b

Željka Maršić, 5.b

Mia Šimić, 5.a

Mia Ivanko, 7.a

